

BANDA DE CORNETES I TIMBALS DE LA GERMANDAT. XÈ ANIVERSARI*

Ara fa dos anys parlàvem de la commemoració del Xè aniversari dels portants del pas *Jesús Natzarè*; enguany toca fer-ho d'un col·lectiu associat a aquell que s'ha esdevingut element inseparable del pas. Naturalment, ens referim a la Banda de Cornetes i Timbals de la Germandat.

La creació de la Banda de Cornetes i Timbals de la Germandat, s'ha d'emmarcar dins de la forta empenta que se s'estava experimentant en el sí de la Germandat durant aquells anys. L'any 1983 el pas *Jesús Natzarè* era tret per primera vegada per germans voluntaris; l'any següent, el 1984, feia la seva primera actuació en públic el Cor d'Aspirants i es potenciava i revitalitzava la Secció de Maries del Calvari creant la seva primera Junta Directiva; el 1985, sortia per primer cop la Banda de la Germandat formada íntegrament per membres de l'Entitat.

A part del possible estalvi econòmic que la constitució d'aquest grup podia suposar per a la Germandat, tal com va passar amb el grup de portants del *Natzarè* i la creació del Cor d'Aspirants¹, aquests tipus de col·lectius donaven noves forces a la Germandat estimulants als seus membres a participar més activament amb ella. Al respecte, transcrivim el que pot llegir-se a la memòria del 1985 publicada en el Programa d'aquell any:

Constituye un verdadero orgullo para la Entidad el hecho de poseer, por primera vez en su dilatada historia, una agrupación musical integrada por Hermanos; y este hecho contribuye a patentizar el constante espíritu del que intenta hacer gala nuestra Hermandad.

La primera vegada que es parla de la possibilitat de crear una banda a la pròpia Germandat, és a la Junta Directiva haguda el mes de febrer de 1984, quan es planteja quin ha de ser l'acompanyament musical del *Natzarè*. Es discuteix la idea de que el pas sigui acompanyat sols amb timbals o bé ho sigui amb gralles, per la qual cosa es pensava en contractar amb els grallers de la Colla Jove. De tota manera, finalment, s'acorda realitzar gestions amb el quarter Badajoz 26, per tal que fossin els timbals de la seva banda qui l'acompanyessin aquell any.

La idea de la banda no s'abandona i així durant, la Junta General Ordinària que tingué lloc el mes de juny següent, es dóna compte de la proposta de creació d'un grup de timbals, del cost inicial (51.000 ptes.) i de les gestions dutes a terme amb el Club Gimnàstic de Tarragona per tal de poder utilitzar les seves instal·lacions durant els assajos a realitzar. A partir d'aquest moment es comença a treballar en ferm per a fer realitat el naixement d'un grup de timbals a la Germandat.

Des d'un primer moment, el nom que sona entre els membres de la Junta per a fer-se'n càrrec de l'organització i direcció de la Banda, és el del germà natzarè en Xavier Torné Pelegrí, prou conegut per la seva vàlua musical i com a membre fundador de la Banda Municipal de Tarragona. Sens dubte fou aquest, no l'únic, però sí el veritable motor i creador de la Banda, qui se'n preocupà de trobar², ensenyar i coordinar als diferents membres, en la majoria del casos, novells en aquest camp.

Els primers assajos, estava previst iniciar-los a la 2a quinzena del mes de juliol de 1984 per la qual cosa ja s'havia obtingut l'autorització del Club Gimnàstic per poder-los realitzar en el seu recinte. El cert és que el mes de novembre encara s'està parlant de l'adquisició dels timbals pels que ja es té el pressupost definitiu, el qual ascendeix a 56.000 ptes. i si bé el pagament s'acorda realitzar-lo el 31 de desembre, es confia amb poder comptar amb els instruments amb anterioritat per poder ja realitzar algun assaig.

Finalment, després que a la Junta del dia 13 de desembre, s'havia plantejat la problemàtica existent per poder assajar la Banda en el lloc indicat i apuntar-se la possibilitat de que per part de l'Ajuntament, es podria obtenir permís per poder fer-ho al Camp de Mart, els assajos s'iniciaren a finals d'aquest mes, als peus de les muralles. Dos assajos després, passen a fer-se a la zona del Fortí de la Reina i platja del Miracle, ja que s'entengué que, al Camp de Mart, ressonaven massa

els timbals i que per tant, es podia molestar al veïnat de les cases pròximes.

A través de diferents al·lusions en el llibre d'actes de l'Entitat, pot veure's la bona marxa dels assajos, qüestió que permetrà que, als pocs mesos d'haver iniciat el seu camí, pugui tenir lloc la presentació oficial del nou grup de timbals, la qual es produí al Viacrucis del Dimarts Sant de l'any 1985 i sobre la qual transcrivim l'eloqüent comentari que por llegir-se en el text de la Memoranda d'aquell any publicada en el Programa del 1986:

... en el que efectuó su primera intervención pública nuestra Banda de Tambores, compuesta por diez hermanos ataviados con la vesta de la Hermandad y cubiertos con su capuz apropiado, datando su constitución de finales del pasado año, Las evoluciones de los «timbalers» nazarenos, magnificas al decir de la mayoría de sus presenciantes, causaron grata sorpresa y emoción al tiempo en muchos tarraconenses, al ver en la aparición de la banda una prueba palpable del auge que progresivamente va cobrando la Semana Santa en nuestra ciudad.

El text transcrit de la *Memoranda*, era, en sí, el resum de les moltes impressions i comentaris que sobre l'aparició del grup de timbals s'havien sentit al carrer i als mitjans de comunicació.

Com a conseqüència del gran èxit assolit i pel neguit del seu director, el Sr. Xavier Torné, es proposà a la Junta Directiva haguda el mes d'abril d'aquell mateix any, l'ampliació del grup per passar a ser una banda de cornetes i timbals.

Aconseguits els instruments necessaris, s'iniciaren els assajos no sense alguns problemes derivats del lloc on es feien, com és el que s'exposa a l'acta de la Junta directiva del 18 de desembre de 1985, relatiu a l'escrit aparegut a la secció de *Cartes al Director* de la premsa local, on una Sra. es queixava de les molèsties que li ocasionava la Banda amb els seus assajos a la platja del Miracle, motiu pel qual, s'acordà cessar els entrenaments al lloc esmentat i provar de fer-los a l'escullera del moll, prèvia autorització de l'autoritat portuària, la qual es obtinguda, passant a realitzar-se els assajos a la zona mitja del lloc indicat.

Quasi bé a l'any de ser creat el grup de timbals, complementat ara amb set cornetes, neix la Banda de Cornetes i Timbals de la Germandat, fent la seva primera actuació com a tal, com ja ho feu l'any anterior, durant la celebració del Viacrucis del Dimarts Sant. L'atracció fou total i els comentaris molts, els mitjans de comunicació i gratuïts publicitaris, en aquesta ocasió també recolliren l'esdeveniment. Al setmanari CLAXON (setmana del 7 al 13 d'abril) acompanyant a una fotografia de la Banda es deia:

Otra novedad. Los nazarenos estrenaron Banda de Cornetas. La procesión del Viernes Santo se renueva y va a más. Nuestra más cara tradición no muere.

Òbviament, la Memoranda de l'any 1986 editada en el Programa del 1987, també es feia ressò de la novetat, podent llegir a la ressenya que es fa del Viacrucis el que segueix:

El acompañamiento musical de nuestro Paso fundacional corrió a cargo de la Banda de la Hermandad, en la que figuraban por vez primera un grupo de cornetas; con lo que, a los redobles de nuestros «timbalers» se incorporaron los gratos sonos de la música de viento en armoniosa conjunción, quedando así definitivamente constituida la Banda, según los proyectos iniciales.

Encara que es fa esment a la *Memoranda* de que la Banda quedava definitivament constituïda, a la ment del Vocal de la Banda, Sr. Jaume Sáez, existia ja a l'abril del 1985 un projecte més ambiciós a dos anys vista: l'ampliació i el desdoblament de la Banda.

Aquest projecte, consistia en que el pas de *Jesús Natzarè* anés acompanyat per una banda formada sols per timbals i bombos i, amb la adquisició de 7 cornetes més i d'altres timbals i bombos, crear una autèntica banda, capaç de substituir a la que anyalment contracta la Germandat per acompanyar el pas *Jesús és despullat de les seves vestidures*. Amb tot, el projecte se supeditava a les necessitats i a les disponibilitats econòmiques de la Germandat.

Sobre aquesta ampliació, novament se'n parla a la Junta Directiva del 27 de juny de l'any següent, el 1986. El projecte, presentat pel vocal de la Banda Sr. Sáez, contempla que el pas de *Jesús Natzarè*, serà acompanyat sols per 10 timbals i el pas *Jesús és despullat*, ho serà per 20 membres entre cornetes i timbals. El projecte es aprovat per la Directiva amb la idea abans comentada de deixar de contractar una banda com s'ha de fer cada any, ara bé, en un principi aquest acord ho

era a llarg termini. Amb tot, el Sr. Xavier Torné mostrà el seu desacord ja que no hi creia amb una segona banda, al seu entendre, l'ideal era una de sola però ampliada (13 cornetes i 13 components més, entre timbals i bombos).

El mes de desembre del 1988, donada la quantitat de persones interessades en participar a la Banda, la Junta Directiva es planteja la possibilitat de dur a terme una petita ampliació acordant-se de moment, adquirir tres noves cornetes i un timbal més. Aquest acord, incrementat ja que són tres les cornetes i tres els timbals comprats, s'executa l'any següent coincidint amb el Vè aniversari de la Banda, la qual passa a tenir 23 components, nombre que es considera adient i definitiu en aquells moments, en comptes dels 26 atesa la dificultat de trobar 3 persones més, preparades per tocar la corneta.

La participació segueix en augment i conseqüentment la seva problemàtica, per això, des de la pròpia Banda sorgeix la idea de redactar un reglament d'ordre intern que, tal com es diu a l'acta de la Junta Directiva del 27 de setembre de 1991, vol regular la composició de la Banda i la problemàtica de l'absentisme als assajos.

Signat pel vocal de la Banda, amb el vist-i-plau del President de la Germandat a finals de setembre de 1991, el Reglament, al llarg de 9 articles, determina qüestions tals com que per a ser membre de la Banda s'ha de pertànyer a l'Entitat i ser major de 16 anys (art. 2); que la Banda estarà formada per 10 cornetes i 13 timbals, xifra que pot incrementar-se o reduir-se segons les necessitats de la Germandat (art. 3); que d'entre els membres de la Banda s'escollirà a un *Director Musical* qui nomenarà als caps de les dues seccions i tindrà el control i la direcció de la Banda (art. 5); que s'establirà una llista d'espera per cobrir les baixes, que ho seran per ordre d'antiguitat a mida que es vagin produint vacants o bé per futures ampliacions de la Banda (art. 6); que la vestimenta serà: vesta reglamentària, caputxa tipus botxí, mitjons negres i espardenyes de pagès (art. 7).

L'article amb més contingut del Reglament és el 8, article on es determinen les obligacions del membres de la Banda les quals, entre d'altres, són la de fer bon ús i mantenir el patrimoni de la Germandat (vestimenta i instruments); assistir a tots els assajos i haver de presentar justificació cas de no poder-ho fer (2 faltes sense motivació, pot ser motiu de baixa obligada); assistir a la totalitat de les reunions i als actes on actuï la Banda.

El desig de superació constant, fa que sorgeixi una nova proposta a càrrec del vocal de la Banda Sr. Sáez, consistent en crear una banda juvenil amb nois de 14, 15 anys amb les finalitats d'acompanyar al pas de *Jesús és despullat* i la d'utilitzar-la per a poder cobrir les vacants que poguessin produir-se a la Banda principal. El mateix Sr. Sáez, manifesta però, que aquesta idea no convenç al Sr. Torné, qui argumenta un seguit de motius per estar-hi en contra, els quals són exposats per ell mateix a la Junta que tingué lloc el 20 de novembre de 1992.

El primer punt de desacord, és el de l'estètica: no tindria sentit crear una nova banda de timbals quan ja n'hi ha moltes. El segon fa referència a la qualitat i nivell considerablement alts de la Banda, qüestió que feia desaconsellable la creació d'una altra. El tercer punt, el pas acompanyar: aquest va a rodes i per tant no té sentit la presència d'una banda de timbals ja que no s'ha de marcar el pas.

Com a cloenda a aquests punts, el Sr. Torné va indicar que, el que sí fóra interessant de fer, era la creació d'una escola de cornetes, ja que és difícil trobar gent que sàpiga tocar aquest instrument i a través de l'escola, podrien cobrir-se les baixes que es poguessin anar produint.

A la vista de tot això, el tema quedà a l'aire i, fins a la data, no ha estat novament tocat. L'opinió del Sr. Torné, venia a refermar la seva idea inicial d'una sola banda.

Seguint amb la temàtica de propostes d'enriquiment de la Banda, per l'any passat, s'havia preparat una sorpresa, la qual, per motius aliens a la Germandat, no prosperà. Es tractava de la incorporació de tres sacs de *gemecs* a la Banda que de ben segur ens retornarien al record aquells sons que possiblement encara estan presents en molts, sons a càrrec de la Banda de la Policia Armada que durant tants anys varen acompanyar els nostres passos. El tema no ha estat descartat motiu pel qual, es confia que en futures edicions, la Germandat pugui incorporar aquests instruments a la Banda.

VESTIMENTA

Atesa la seva funció, la vestimenta de Banda té unes diferenciacions particulars en relació a la de la resta de membres de la Germandat.

Com a secció o unitat que és dins de la Germandat, La Banda de Cornetes i Timbals, compte des de la seva primera sortida, amb un pendó negre sobre el qual hi ha representat l'escut de la Germandat i un bombo. La confecció anà a càrrec de la Secció de Maries del Calvari col·laborant, amb l'aportació de determinats materials, el Sr. David Corbella Barrios. Pel que es desprèn dels comprovants existents, els materials emprats en la confecció del Pendó i les caputxes dels timbalers, ascendiren a l'import de 18.860 ptes.

Malauradament, com a conseqüència de la pluja caiguda l'any passat, el Pendó ha hagut de ser confeccionat de bell nou, seguint el patró de l'existent. Novament, ha estat la Secció de Maries del Calvari qui ha dut a terme aquesta tasca. A tall d'anècdota, direm que la possibilitat de dur aquest emblema durant el Viacrucis o la Processó, és una de les més sol·licitades entre els nostres Aspirants.

Quan a la vestimenta del components de la Banda, a petició seva, fou aprovada per a cobrir-se el cap, encara que en uns primers moments existiren alguns dubtes, la utilització d'una caputxa de les conegudes com de botxí, confeccionada amb roba de ras negre brillant, element característic que ha estat incorporat a la vestimenta d'altres entitats, la qual es emprada, fins i tot, pels portants exteriors d'alguns dels passos.

A part dels primers dubtes sobre la idoneïtat de utilitzar aquest element, es va suscitar alguna controvèrsia més relativa a la seva propietat ja que algunes persones manifestaven que cada membre devia adquirir-la, qüestió que fou debatuda a l'Assemblea General de la Germandat de l'any 1985 en la que es determinà que aquella peça de roba devia ser propietat de la Germandat. Les vestes també feren perdre alguna que d'altra hora als membres de la Junta que van haver de decidir-se sobre l'obligatorietat dels components de la Banda de pagar o no el seu lloguer. A la Junta del 6 de febrer del 1986, hi ha un primer acord mitjançant el qual es fixa que els components de la Banda hauran de pagar el lloguer de la vesta si bé se'ls eximeix del pagament de la quota; aquest acord, es modificat l'abril de l'any següent quedant establert que cada membre pagui la quota com a soci que és de la Germandat i que la vesta els sigui proporcionada gratuïtament cada any per assistir als actes en els quals la Banda hi participi.

La vesta, com és sabut, és de color negre sense el pitet de vellut que porten la resta d'associats de la Germandat (tret de la Secció de Maries que el porten de color *or vell*). En un primer moment s'acordà que, com a element distintiu, portessin un pitet de color morat, acord que fou reconsiderat posteriorment per entendre's que ja hi havia masses colors diferents a les vestimentes de la Germandat. Les vestes, totes elles propietat de la Germandat, han estat confeccionades expressament per a la Banda. Les 17 primeres ho foren per acord de la Junta Directiva del 27 de juny del 1986, sent el seu cost, roba inclosa, el de 107.604 ptes. L'any 1990, com a conseqüència d'un acord del 15 de desembre de l'any anterior se'n confeccionen d'altres 6 si bé el cost d'aquestes (24.510 ptes.) fou sensiblement inferior al de les primeres (de les aproximadament 6.300 ptes. per unitat, es va passar a les 4.000 ptes., a més a més, a l'hora de comparar, s'ha de tenir en compte que quasi bé havien transcorregut quatre anys entre el primer pagament i el darrer).

Un altre element que els diferencia de la resta, és el calçat que, en comptes de ser sabata o bota de color negre, empen les tradicionals espardenyes de pagès les quals van lligades sobre el mitjó negre que cobreix els pantalons.

Finalment, com a elements de roba utilitzats per la Banda, sols queda comentar l'existència dels *guarniments* amb que són coberts els timbals i les cornetes, els quals també són de color negre brillant.

En un primer moment, als que tapaven bombos i timbals, se'ls col·locà l'escut de la Germandat realitzat amb reina transparent pintada. Posteriorment, a més a més de ser posats als *guarniments* de les cornetes, foren substituïts per d'altres de brodats. A la Junta Directiva del 27 de gener del 1989, s'estudien els diferents models d'escuts presentats, escollint-se un d'ells, amb la idea de que

fos retocat, i se n'encarreguen la confecció de 30 exemplars, els quals, a mitjans del mes de febrer següent, ja havien estat realitzats al preu de 375 ptes. la unitat.

A l'igual que comentàvem que les caputxes han estat utilitzades com a model per altres entitats, amb motiu de la creació de la nova banda de la *Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió*, a petició d'aquesta, els foren deixats els *guarniments* per tal que servissin com a model, qüestió que fou debatuda i aprovada a la Junta que tingué lloc el 3 de març de l'any 1989.

INSTRUMENTS, PECES MUSICALS I ACTUACIONS

Com ja hem vist, el primer any es compraren 10 instruments (2 caixes, 6 timbals i 2 bombos), els quals costaren, juntament amb els complements (bandoleres, baquetes, maces, etc.) la xifra de 55.825 ptes. L'establiment subministrador fou l'avui desaparegut *MUSIVOX* del carrer Major, establiment que, a més a més de fer un descompte del 15% sobre l'import total, tingué l'amabilitat de cedir els instruments abans de cobrar la xifra indicada, per tal de poder iniciar el més aviat possible els assajos.

L'any 1985, un cop acceptada la proposta d'ampliar o de completar la Banda, es comença a pensar amb el cost econòmic del nou grup. D'entrada, atès l'elevat cost dels instruments i tenint en compte la possibilitat de poder-ne trobar de segona mà, s'optà seguir per aquest camí per aconseguir-los. El mes de setembre, el Sr. Torné, ja havia localitzat 5 cornetes per a ser comprades per un preu total de 14.000 ptes., fet que fou exposat a la Junta Directiva que tingué lloc a començaments del mes d'octubre, així mateix, exposava que alguns dels components de la Banda, participarien amb instruments de la seva propietat. Expressat tot això, entre els membres assistents a l'esmentada Junta, es procedí a fer una col·lecta per tal d'adquirir els instruments al·ludits i evitar que aquesta compra repercutís en l'economia de la Germandat³.

Dues setmanes després, el dia 17 d'octubre, es comunicà als presents a la junta, l'adquisició d'una de les cornetes, la qual fou mostrada, indicant-se que al dia següent, se'n comprarien altres tres més.

La recerca de nous instruments segueix i així l'abril del 1986, es comunica a la Directiva l'adquisició d'una nova corneta per l'import de 1.000 ptes. El mes de desembre, és comprada una altra més per 4.000 ptes. així com un bombo i una timbal, ambdós per 5.000 ptes.

El mes de gener de 1989, són comprades 2 noves cornetes per l'import de 8.000 ptes. ambdues, qüestió que és novament notificada a la Junta del mes següent al temps que també s'informa de l'adquisició d'un nou timbal. Com ja hem vist abans, durant el 1989, el nombre de components s'amplia, per la qual cosa es compraren 3 noves cornetes i 3 timbals més.

També dins de l'any 1989, a l'acomplir-se els cinc anys de la Banda, es planteja la necessitat de renovar els timbals els quals es troben un tant malmesos. La possibilitat de renovar-los podria passar per l'obtenció d'una subvenció de l'Ajuntament de la ciutat, subvenció que fou atorgada el novembre de l'any següent per un import de 20.000 ptes.

La renovació dels timbals esmentada, si bé sembla que és ja una decisió, més o menys, assumida per la Junta, comptant-se amb un pressupost que ascendeix a les 140.800 ptes. (Junta Directiva del 28 de juny de 1991), no prospera fins l'any següent, on a la junta del 20 de març de 1992 es presenta un nou pressupost indicant-se que hi ha una comparsa de carnaval, amb la qual s'han fet gestions, interessada en adquirir els vells. Una setmana després, es mostrat un dels nous timbals adquirits (d'acord amb les anotacions que hi figuren en el llibre de caixa, foren comprats a l'establiment *QUIMS MÚSICA* per l'import de 101.000 ptes).

Mesos després, com apuntàvem, s'acorda i és du a terme, la venda dels timbals vells per haver quedat fora d'ús i tenir un comprador. La quantitat ofertada era la de 50.000 ptes. i el comprador, la comparsa *La Bota* de Tarragona.

Pel que fa a les peces musicals que componen el repertori de la Banda, a més a més de les marxes ordinàries i les lentes que són tocades al llarg de les desfilades del Viacrucis del Dimarts Sant i de la Processó del Divendres, també hi figura *El Sitio de Zaragoza*, del mestre Cristobal Oudrid y Segura, i un dels tocs militars típics, una *Diana Florejada*. Aquestes peces, han estat tocades durant la concentració prèvia que hi ha a les recollides dels passos la tarda del Divendres Sant davant de Casa Salas lloc on es realitza un petit concert. Enguany, a més a més, hi ha previst

interpretar un *mosaic de peces religioses*, en el concert que s'oferirà a l'església de Sant Miquel del Pla com a commemoració del Xè aniversari.

Ja per acabar, volem comentar alguna cosa sobre les actuacions de la Banda de la Germandat en actes organitzats per d'altres entitats, com pot ser la *Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió*, la qual sol·licità la seva participació amb motiu de la recuperació del *Rosari del Dolor* que tingué lloc durant la Setmana Santa de l'any 1991. Els següents anys, la pròpia Banda decidí no participar-hi ja que, com ja s'ha fet esment en d'altres paràgrafs, una banda de cornetes i timbals, no és l'acompanyament més idoni per un pas dut a rodes (*el Cirineu*), per un altra costat, el nombre de participants a les files, provoca distorsions en el so a l'haver-hi en poc espai més d'una banda tocant alhora.

Així mateix, l'any 1991, la Banda també fou sol·licitada per l'*Agrupació d'Associacions* a fi de participar en la presentació d'un vídeo sobre la Setmana Santa tarragonina que devia tenir lloc a l'església de Sant Llorenç.

Fóra del que és la Banda com a tal, però relacionat molt directament amb els seus membres, també podem fer esment a que, proposat pel Sr. Xavier Torné a la comissió organitzadora de la Cavalcada de Reis de la nostra ciutat, els anys 1990, 1991 i 1994, set dels membres que toquen la corneta a la Banda de la Germandat, han assistit a l'esmentada desfilada obrint la marxa, en substitució del membres de la Policia Nacional Montada, que ho feien a cavall.

L'instrument utilitzat per a realitzar tal tasca és el clarí llarg.

Josep-Lluís GRAS ALCALDE

NOTES A PEU DE PÀGINA

- * A la informació obtinguda en la documentació de la Germandat, s'ha comptat amb les inestimables aportacions orals dels Srs. Jaume Sáez i Xavier Torné
- ¹ Per donar una idea del que diem, llogar a la Banda de Cornetes i Tambors del quarter l'any 1984, va costar a la Germandat 40.000 ptes., l'adquisició dels tambors i dels seus complements, aquell mateix any, va costar 55.825 ptes.
- ² Com [annex](#), es relacionen els noms del components que ha tingut la Banda de la Germandat a través dels anys que comentem.
- ³ Finalment, els membres de la Germandat que col·laboraren en l'adquisició dels instruments foren:

Jordi Alsina	Joan Fortuny	Jordi Poblet	Manel-Pau Recasens
Ramon Biosca	Francesc d'A. Garcia	Casanovas	Jaume Sáez
Jaume Coll	Florenci Gasulla	Jordi Poblet Marquès	Joan Sala
Josep-Maria Comas	Josep-Lluís Gras	Josep Queralt	Raul San Emeterio
Francesc Dols	Frederic Gual	Pere Queralt	Xavier Torné
Antoni Duran	Esteve Guardiola	Adolf Quetcuti	Rafel Tatay
Salvador Ferré	Jaume Martí	Salvador-Carles	
Ernest Ferré	Ramon Mas	Recasens	

ANNEX

Els deu primers components de la banda foren:

Ferran Bladé Vila, Isidre Colet Català, Xavier Colet Vernet, Ramon Guasch Chalé, Albert Mascarell Sáez, Oscar Mascarell Sáez, Enric Roure Millán, Xavier Torné Pelegrí, Antoni Vallverdú Llauradó i Antoni Vallverdú Perelló.

El segon any es produïren algunes baixes entre els timbalers quedant el grup de la següent manera:

Ferran Bladé Vila, Xavier Colet Vernet, Gabriel Escarré Cholvi, Oscar Mascarell Sáez, Joan R. Mejías Sendra, Salvador Molina Ferré, Jordi Roca Adrio, Enric Roure Millán, Xavier Torné Pelegrí, i Antoni Vallverdú Perelló.

A aquest grup de timbalers, se'ls va afegir un altre de 7 cornetes, el nom dels quals és:

Joan C. Budesca Somolinos, Joan Ma Duarte López, Ramon Guasch Chalé, Emili Padilla Coll, Wenceslao Maseras Armela, Antoni Sampol García, i Francisco Romera Hernandez.

quedant definitivament constituïda la Banda de la Germandat.

A través dels anys, també han estat membres de la Banda:

- cornetes:

Daniel Domingo Martínez, Joan Domingo Martínez, Francisco Fernández García, Francesc Garcia Martínez, Isidre Garzon Falcó, Fernando Guinart Esquirol, Francisco Guerrero Baena, Xavier López Xabuch, Baldomero Osorio Olvera, Joan Pere Padilla Coll, Joan Rafael Palmero Moreno, i Carles Ventura Olivé.

- timbalers

J. A. Martínez Fernández, Josep Lluís Hernández León, Joan R. Banus Zaragoza, Gabriel Mas Curto, Josep M. Núñez Rodríguez, Jordi Pujol Boronat, Josep Ma Sans Magarolas, i Joan Enric Valverde Muñoz.